

عنوان مقاله:

بهینه سازی بازرایی گیاه اطلسی از مریستم انتهایی

محل انتشار:

هشتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران و چهارمین همایش ملی امنیت زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

مریم جمشیدنیا - دانشجوی دکتری اصلاح نباتات (ژنتیک مولکولی و مهندسی ژنتیک) دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

سیروس قبادی - استادیار و استاد گروه بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

بدرالدین ابراهیم سیدطباطبایی - استادیار و استاد گروه بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

احد یامچی - استادیار گروه بیوتکنولوژی گیاهی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

بازرایی رقم های ایرانی و خارجی اطلسی با استفاده از مریستم انتهایی با هدف انتقال ژن از طریق آگروباکتریوم صورت گرفت. در این بررسی مریستم انتهایی از گیاهچه های 7 روزه جداگردید و به منظور شاخه زایی در محیط کشت MS دارای ویتامین های B5 شامل 12 تیمار با غلظت های مختلفی از نفتالین استیک اسید (0، 0/2، 0/5 میلی گرم در لیتر) و بنزیل آمینو پورین (0، 0/5، 1/0 میلی گرم در لیتر) منتقل گردید و تعداد شاخه های تولید شده به صورت مستقیم و غیر مستقیم (از کالوس) یادداشت برداری شدند. آزمایش به صورت فاکتوریل در غالب طرح کاملاً تصادفی صورت گرفت و تجزیه و تحلیل آماری داده ها با نرم افزار SAS نشان داد که تفاوت معنی داری بین غلظت های تنظیم کننده های استفاده شده وجود دارد و بنزیل آمینو پورین یک میلی گرم در لیتر بیشترین تعداد چند جوانه را ایجاد کرد.

کلمات کلیدی:

اطلسی، بازرایی، چندجوانه، مریستم انتهایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377148>

